

Ratolesť

ČÍSLO 1

ROČNÍK XI.

APRÍL 2019

Zaplavme Nebo Modlitbami

Zaplavme nebo modlitbami

Vždy sa poteším, keď úspešní Slováci pozitívne zviditeľnia vo svete seba a tým pádom aj našu vlasť. V uplynulom období vo mne zarezovali dve takéto udalosti:

Pápež František celebroidal obrady popolcovej stredy v jednej z rímskych bazilik a popolec mu tradične udelil kardinál Jozef Tomko. Ten kardinál

Tomko, ktorý počas uplynulého leta strávil v Tatrách pár dní odpočinku. O jeho pobyte vtedy informoval pán farár aj na stránkach Ratolesti.

Pred pár týždňami v Glasgowe sa stal Ján Volko halovým majstrom Európy v šprinte na 60 metrov. Ku gratulantom sa pripája aj celá naša redakcia! Rozhovor s Jankom sme vám priniesli vo vianočnom vydaní nášho farského časopisu spreď roka. Naš reprezentant už vtedy pripomínal, že behá na Božiu slávu.

Jeho triumf na tohtoročnom kontinentálnom šampionáte sa nerodil vôbec ľahko, štartoval totiž po zranení. To, že napokon o stotinu sekundy zvíťazil, on sám považuje za zázrak. Bezprostredne po zisku zlatej medaily som čítal rozhovor s Jankom v celoslovenskom športovom denníku. Svoju vďačnosť Pánu Bohu nezabudol zdôrazniť snáď v každej druhej odpovedi. Ozaj, všimli ste si, čo náš atléť urobil pred zakľaknutím do štartovacích blokov aj tesne po dobehnutí do cieľa, keď sa dozvedel o svojom tesnom triumfe? Prežehnal sa! Niekoľko rokov dozadu bol Janko nádejným futbalistom a asi ani vo sne mu nenapadlo, že Božím riadením raz bude úspešným šprintérom...

Alenka Polomská sa zasa po maturite na gymnáziu videla vo svete odevného návrhárstva, prípadne ako matematicka-chemička. V jej prípade sa potvrdilo, že Pán Boh sa k nám prihovára (aj) skrze iných ľudí.

„Nechcela by si ísť na medicínu? Veď máš taký dobrý vzťah k ľuďom,“ nadhodila naoko nevinne mama. Alenka sa lekárkou naozaj stala. Spolu s kolegom zo Žiliny sú dnes na Slovensku jediní, ktorí sa aktívne venujú liečbe neplodnosti metódou NaPro Technológie. Viac sa o Alenke, ale aj o metóde NaPro, dozvedia na stránkach Ratolesti predovšetkým tí, ktorí hľadajú odpovede na otázky liečby neplodnosti v súlade s katolíckou morálkou.

Vedeli ste, že aj internet môže byť účinným nástrojom evanjelizácie? Začítajte sa do životného príbehu talianskeho mladíka Carla Acutisa, ktorý počas svojej krátkej pozemskej púte zanechal za sebou hlbokú stopu. Dnes je vyhlásený za Božieho služobníka. Jeho život nech je príkladom pre nás všetkých.

Požehnané veľkonočné sviatky vám zo srdca vyprosuje Martin Mistrík a redakčný tím.

Prešla zima i prezidentské voľby. Zima mi pripadala nejaká fádna, voľby rozhádzané a hlavne od nás kresťanov nejednotné. Život však ide ďalej. Skladá sa zo sledov udalostí a zážitkov. Niektoré sú intenzívnejšie, iné nie, podľa dôležitosti, ktorú im prikladáme v našom živote. Ponúkame vám prierez udalostí, ktoré sme zažili i tie, ktoré nás čakajú. Teším sa, že ide Veľká noc. Mám dojem, akoby sme potrebovali nanovo naštartovať a o tom Veľká noc je. O zmŕtvychvstaní toho, ktorý sám je život a jeho vyjadrením je láska. Potrebujeme nanovo uveriť Ježišovi Kristovi a nikomu inému. Potrebujeme znovu pobudnúť s ním pri poslednej večeri, umývaní nôh, byť pozorní ako Veronika na jeho krížovej ceste i očakávať otvorenie hrobu a tešiť sa z Jeho života, pretože v ňom sa stretnú aj tie naše. Požívam vás nielen do stránok nášho časopisu, ale predovšetkým do Jeho tajomstva Veľkej noci. Prosím venujme tomu čas. Ak totiž chceme tento náš život prežiť naplno, v tom prípade Jeho život je tou najdôležitejšou prioritou. A On sa potom postará. Dôverujme mu.

Róbert Tokár, farár

SUMÁR DIANIA

» Jasličková pobožnosť

Mladí našej farnosti si nacvičili jasličkovú pobožnosť, ktorej témou bola Eucharistia. Na sviatok svätého Štefana vystúpili v kostole v Novom Smokovci spolu s našimi najmenšími a s farským speváckym zborom Te Domine.

» Koncert speváckeho zboru LAUDAMUS

Prijemný umelecký i duchovný zážitok nám vo farskom kostole 30. 12. 2018 pripravil miešaný spevácky zbor LAUDAMUS zo Svitú, ktorý vedie Mgr. Peter Čapó, DiS. art.

» Modlitbové stretnutie na Nový rok

Príchod Nového roka sme prežili v odovzdaní sa do Božích rúk na polnočnom modlitbovom stretnutí a eucharistickej poklone v kostole v Novom Smokovci a v Tatranskej Lomnici.

» Beh pre Ježiša

Tento rok sme sa opäť stretli a bežali sme už náš tradičný novoročný Beh pre Ježiša na Tatranskú Polianku a späť. Naším cieľom nie je vyhrať, ani si zlepšovať kondíciu. Naším cieľom je ďakovať Bohu, chváliť Pána za všetky dary, ktoré nám dal a prosiť o požehnanie do nastávajúceho roka. Lebo čokoľvek robíme, či bežíme, alebo robíme inú činnosť, robíme to pre Ježiša.

» Lyžovačka na Orave

Hneď po Novom roku sme sa za výdatného sneženia vydali na spoločnú lyžovačku s mladými na Oravu - na Kubínsku hoľu. Po výbornej lyžovačke sme sa pobrali do Vavrečky, rodnej obce pána kaplána Dávida, kde sme sa zložili v kultúrnom dome a vo farskom kostole sv. Anny mali svätú omšu s doprovodom miestneho mládežníckeho speváckeho zboru.

Večer sme mali ešte spoločné aktivity v kultúrnom dome a pomaly sme unavení líhali spať.

Vo štvrtok sme po raňajkách vyrazili na Oravskú priehradu, kde sme mali vybavenú zaujímavú prehliadku „zákulisia“ priehrady a samotného priehradného múru. Ďakujeme všetkým, ktorí nám tento spoločný čas umožnili, spríjemnili a posvätili.

» Dobrá novina

Okolo 40 detí našej farnosti sa v nedeľu 6. 1. 2019 zapojilo do akcie Dobrá novina. Navštívili 94 rodín vo Vysokých Tatrách a vyzbierali 2 277 €. Viac na str. 6.

» Mary's meals

V piatok 25. 1. 2019 sme s našou mládežou prežili spoločné chvíle trochu inak. Dobrovoľníci z projektu „Máriine jedlo“ nám prišli prezentovať celosvetovú organizáciu, ktorá kŕmi takmer 1 300 000 detí vo svete. Pripomenuli nám dôležitosť vďačnosti za to, čo máme a motivovali nás, aby sme vedeli kreatívnym spôsobom pomôcť tým, ktorí to skutočne potrebujú.

» Charitatívny hokejový turnaj kňazov

Štvrtý ročník charitatívneho hokejového turnaja kňazov sa konal v sobotu 26. 1. 2019 v Ružomberku. Hrali štyri mužstvá, ktoré zastupovali tri diecézy a rehoľníkov. Kňazi Spišskej diecézy obhájili svoje prvenstvo z minulého roka. Na tomto turnaji však nešlo len o víťazstvo, ale aj o priateľské stretnutie, dobrý hokej a najmä o podporu novootvoreného krízového centra pomoci Dorka v Ružomberku. Podarilo sa vyzbierať sumu 3 086€. Na štadióne prevládala výborná nálada a rodinná atmosféra

a samozrejme ani naša mládež nemohla chýbať. Konkrétne sme prišli povzbudzovať nášho pána kaplána pre horskú službu Janka Dubeckého, ktorý hral v útoky a aj nášho bývalého pána kaplána Jožka Dobroviča, ktorý chytal finálový súboj. Tešíme sa na hokejové povzbudzovanie zas o rok.

» Adopcia birmovanca

V školskom roku 2018/2019 sa v našej farnosti dodatočne individuálne pripravuje na birmovku sedem birmovancov. Uvedomujeme si veľkú potrebu sa za nich modliť. Preto cez adopciu konkrétneho birmovanca, jednotliví veriaci prevzali na seba záväzok, modliť sa za neho denne trikrát „Zdravas Mária“ až do birmovky 9. júna 2019, ktorá bude v Poprade. Ide o denné zasvätenie birmovanca pod ochranu našej Nebeskej Matky. Veľká vďaka všetkým, ktorí sa zapojili do tohto modlitbového apoštolátu.

» Bál svätých a biblických postáv

Tohto roku sme plánovali bál uskutočniť na ľade. Keďže sa veľmi oteplilo, na „Nebo na zemi“ sa 16. 2. 2019 opäť premenila naša fara. Ďakujeme všetkým, ktorí nám priblížili nejakú biblickú postavu alebo svätého a vytvorením krásneho spoločenstva darovali radosť a svedectvo viery.

» Jarné prázdniny

Na jarné prázdniny s našou mládežou sme tento rok v týždni od 18. do 22. februára mali špeciálnu ponuku. Každý si mohol vybrať jednu z akcií, ktoré slúžili na spoločne strávené chvíle. V pondelok sme sa stretli pri pozeraní filmu na fare. Utorok bol venovaný adrenalínovým nadšencom na motokárach vo Svite. Vo štvrtok sme si zalyžovali na svahu v Lopušnej doline. Piatkový večer sme strávili na fare a nacvičovali sme scénky na farský ples. Pevne veríme, že každá chvíľa venovaná a darovaná prinesie chuť sa i naďalej stretávať a vytvárať zdravé spoločenstvo.

» Farský batôžkový ples

Posledná fašiangová sobota patrila tradičnému „batôžkovému plesu“. Na fare sa nás zišlo vyše sedemdesiat, aby sme sa pobavili a zatancovali si. Ďakujeme mladým za zábavné scénky a všetkým zúčastneným za spoločenstvo a rodinnú atmosféru. Viac na str. 9.

» Farský skialp

Poslednú februárovú sobotu, 23. 2. 2019, sa v našej farnosti uskutočnil farský skialp. Šlo o druhý ročník spoločného výstupu na Chatu pri Zelenom plese, kde sa necelá dvadsaťčlenná skupina zjednotila v spoločnom nadšení zo zimného športu a zároveň sa neskôr toto zjednotenie centralizovalo okolo Eucharistického

» Pôstna aktivita

V pôste sa naša farnosť zjednotila v modlitbe. O pôstnej aktivite pod názvom Zaplavme nebo modlitbami sa dočítate na str. 4.

» Víkendovka pre mládež

Víkendový kurz duchovného dozrievania absolvovala mládež našej farnosti koncom marca vo Važci. Viac na str. 8.

» Mládežnícke sväté omše

V marci sme začali s pravidelnými svätými omšami pre mladých a za mladých, ktoré budú počas školského roka každý druhý piatok o 20.00 vo farskom kostole v Novom Smokovci. Všetkých mladých na tieto sväté omše srdečne pozývame. Do letných prázdnin sa pri slávení Eucharistie stretneme ešte päťkrát a to 26. apríla, 10. a 24. mája, 7. a 21. júna.

Zuzana Bradáčová

Krista, počas svätej omše, ktorú sme mali na chate. Po svätej omši na nás čakal výdatný obed. Krásne počasie nám Pán daroval ako bonus, čiže jeho Otcovská starostlivosť sa prejavovala v plnej miere. Túto plnosť sme zakúšali aj v podobe priateľského spoločenstva a skvelej atmosféry. Pevne veríme, že si toto športovo-duchovné stretnutie opäť o rok užijeme.

ZAPLAVME NEBO MODLITBAMI

Počas svätého pôstu sme sa v našej farnosti rozhodli upriamiť pohľad na každodennú modlitbu. Stretnúť Otca každý deň má byť pre veriaceho človeka samozrejmosťou. Toto sme začali vnímať ako absentujúce. A tak nám Duch dával na srdce potrebu, upozorniť na dôležitosť každodennej modlitby a ponúknuť kreatívnym spôsobom opätovné vtiahnutie do tejto tak potrebnej činnosti.

Spustili sme pôstny projekt Zaplavme nebo modlitbami, ktorý počas pôstu stretnutie s Otcom ponúka každý deň. Každý člen farnosti mohol prijať toto pozvanie k modlitbe na popolcovú strelu. V celej farnosti sa rozdal 256 pripravených pôstnych balíčkov. Ešte v ten deň sme zistili, že Duch vanie nielen kade chce ale aj koľko chce. Pre veľký záujem prijať túto pôstnu výzvu sme ešte museli dodatočne urobiť pôstne balíčky, na ktoré ľudia čakali. Nakoniec sa ich podarilo rozdať 346. Je to veľká milosť, keď človek vníma u ľudí túžbu po modlitbe. Samotný projekt spočíva v modlitbe. Keďže človek dnešnej vizuálnej doby potrebuje vidieť vlastným okom svoj skutok a námahu, rozhodli sme sa spojiť samotnú modlitbu s katechézou. Každú modlitbu symbolizuje zavesená stuha na strope vo farskom kostole. Ide o potvrdenie, že každá jedna modlitba má svoje miesto, je potrebná a je vzácna. Modlitba napriek tomu, že je vyslovená na tejto zemi, neostáva tu, ale je adresovaná Otcovi, ktorý počúva. Ide a smeruje k nebu. Modlitba je mostom medzi svetom pozemským a svetom nebeským. To symbolizuje práve výška, v ktorej sa zavesené stuhy nachádzajú. Biela stuha

je tiež symbol, ktorý nám hovorí o čistote a svätosti samotnej modlitby. Napriek našej roztržitosti či únave, v modlitbe sa deje niečo sväté, čo nás presahuje a zároveň posväcuje. Každý deň sa spájame ako farnosť v modlitbe a na každý deň je určená konkrétna modlitba. V celej farnosti sa tak modlíme rovnakú modlitbu. Je tu zvýraznená jednota a spoločenstvo, ktoré máme tvoriť a na ktoré sa máme neustále pretvárať.

Pôstny balíček obsahuje tatranský modlitebník, návod a 40 stuh. Tatranský modlitebník sme špeciálne vydali pre tohtoročný pôstny projekt, ale môže slúžiť aj ako modlitebník po skončení pôstu. Nachádza sa v ňom 40 modlitieb, ktoré sú menej známe, ale zároveň veľmi vzácne a hlboké. Rodinného ducha dodávajú celému modlitebníku fotografie z farských podujatí, ktoré ako farnosť prežívame spoločne. Stuhy sú symbolmi jednotlivých modlitieb. Za každú pomodlenú modlitbu veriaci prinesie stuha do ktoréhokoľvek kostola našej farnosti.

Do prípravy pôstnych balíčkov sa zapojilo viac ako 60 ľudí. Na výrobu sme použili vyše 300 vyradených posteľných plachiet a obliečok, ktoré sme dostali od hotelov, nemocníc a jednotlivých veriacich. Tie sme rezali a trhali na stuhy, potom šúľkali, zaväzovali a vkladali do balíčka. Na zviazanie stuh sa použilo 1 924 metrov špagátu. Vyrobili sme skoro 14 000 stuh. Všetkým, ktorí pri realizácii a príprave strávili desiatky hodín, patrí veľká vďaka. Ďakujeme aj za skvelé spoločenstvo, ktoré sme pri samotnej príprave vytvorili.

Dávid Sklarčík, kaplán

MODLITBY ZA MESTO

Bolo veľmi zaujímavé počúvať debaty pred komunálnymi voľbami. A bolo veľmi povzbudzujúce sledovať, že hoci každý fandil svojmu kandidátovi, mnohokrát bolo cítiť úprimný záujem o dianie v našom meste. Nielen o to, čo môžem dostať, ale o to, ako to funguje, bude fungovať, aká je budúcnosť nášho mesta. Kto to vlastne Tatranec naozaj je? Mnoho ľudí sa k Tatrám nejako hlási a mnohí sa za Tatranec pokladajú, bez toho, aby vedeli, kto to Tatranec je. Ale už nie všetci chcú pre Tatry a naše mesto aj niečo robiť. Zdá sa mi, že frflať vieme každý, ale priložiť ruku k dielu, to už je horšie. Aj vo vyhováraní sa, ako sa to nedá a kto by to mohol urobiť, len ja nie, aj v tom sme majstri. John Fitzgerald Kennedy povedal: „Nepýtaj sa, čo môžeš urobiť tvoja zem pre teba. Pýtaj sa, čo môžeš urobiť ty pre svoju zem.“

Rozmýšľam nad tým, ako vznikli Smokovce. Najskôr vnímavý človek objavil majestátny hôr a dar liečivého vzduchu a vody. A potom to bolo o nadšencoch. O ľuďoch, ktorí boli vzdelaní, šikovní, tešili sa zo života a túto radosť chceli dopriať aj iným, aj tým, ktorí dostali menej ako oni. Bolo to o nadšencoch, ktorí vedeli svoj život obetovať službe iným. A nepozerali na peniaze, ani na seba, veď väčšina z nich skrachovala. Ale dobro, ktoré zasiali, prinieslo veľkú úrodu. Máme historickú skúsenosť, že Tatry vznikali na základe osobného, nezištného zápalu dobrých ľudí. Mali to pri založení omnoho horšie, ako to máme my dnes. Vždy boli rozpory medzi mecenášmi a nadšencami. V ideálnom prípade bol tým nadšencom priamo mecenáš (ale koľkokrát v živote je to ideálne?). Nemôžem nemyslieť na to, že hneď po postavení prvých budov – jednoduchých zrubových objektov dal gróf Csáky v r. 1796 postaviť aj zrubovú kaplnku (stála na mieste neskoršej vily Flóra) – pre potreby ducha. Práve tieto potreby ducha tvoria „genius loci“. Alpské usadlosti vznikali ako rodinné usadlosti. Ľudia Tatier sú z celého Slovenska, ba aj zo zahraničia a dokonca aj nie len Slováci. Ale to dôležité,

čo ich spája, čo z nich robí „ľud Tatier“ – Tatranec – je to niečo, čo nemožno merať kritériami tohto sveta.

Zdá sa, že stojíme pred križovatkou a budeme sa musieť rozhodnúť, čo z Tatier chceme mať. Uzavretú prírodnú rezerváciu, rezort pre vyvolených, domov dôchodcov, stanicu cestovného ruchu, horskú usadlosť... Všetko toto k Tatrám patrí, ale nie len. Potrebujeme viac, ako len ľudskú múdrosť. Potrebujeme obetavých, duchovných ľudí, ktorí sa nenechajú znechutiť, ale vytrvávajú. Otázka teda znie, čo môžem pre to urobiť ja. Čím som starší, tým viac si uvedomujem obrovskú silu spoločnej modlitby. Žiaľ, až v tomto veku začínam naplno chápať, že to podstatné sa rieši na kolenách. Že sa potrebujeme spojiť v modlitbe za Tatry, za naše mesto, za naše deti a mladých, aby tu chceli žiť a žili, aby z nich boli charakterní ľudia.

Potrebujeme sa spojiť v modlitbe za vedenie nášho mesta, za pána primátora, poslancov, pracovníkov. Potrebujeme vanutie Ducha Svätého, aby On pretvoril naše mesto, aby tu nežili len obyvatelia Tatier, ale aby tu boli Tatranci a ak ich je málo, potrebujeme ich vymodliť! Potrebujeme „modlitby za mesto“. Tento návrh modlitieb za mesto vznikol na pastoračnej rade farnosti a veľmi dobre si uvedomujem akútnosť jeho realizácie. Už sa každý utorok po svätej omši modlíme ruženec za mladých našej farnosti a je to veľmi dobre. Ale potrebujeme aj zjednotenie v modlitbe za naše mesto. Potrebujeme vymyslieť najlepšiu formu, ktorá by vyhovovala všetkým, s cieľom zapojiť do týchto našich modlitieb čo najväčší počet obyvateľov nášho mesta. Nadšencov, duchovných ľudí, ktorí sú ochotní a vedia, že pre naše mesto potrebujeme vanutie Ducha Svätého a chcú ho vyprosovať, lebo tu chceme žiť, lebo tu nás Pán Boh povolal. Tu máme svoj domov, miesto nášho srdca. Tu k nám Boh prehovoril a zažili sme ho v láske a tu ho chceme dopriať aj iným. A keď spolu vytrváme, Pán Boh to požehná.

Róbert Tokár, farár

PRÍDTE MEDZI NÁS...

Pridala sa k nám aj Lenka, čomu sa veľmi tešíme. Zažili sme aj veselú sánkovačku, navštívili starkých v Leonarde. Ako sme sa dozvedeli od pani vedúcej Martinky, starkí majú jednotvárne dni, nevládu už vyjsť von bez pomoci. Ak máte aj vy chuť urobiť dobrý skutok, tak kedykoľvek popoludní medzi 14.00 a 16.00 môžete zísť do Leonarda a zobrať starkých na prechádzku.

A predstavte si takú vec, prídete na faru a tam vás vo februári privíta Mikuláš. Povieťe si, poplietol sa? Zabudol 6. decembra na obyvateľov fary? Rozmýšľate, obzeráte sa okolo seba a tu vidíte korunku na hlave, tam anjelské krídla. Áno, uhádli ste, na fare sa stretli roztancované sväté a biblické postavy.

Čakajú nás ešte ďalšie zaujímavé aktivity a v lete aj tábory S Máriou do neba. Tábor pre deti od 3 do 7 rokov, v termíne od 5. do 9. augusta, bude ako vždy plný hier a zábavy. Tábor pre deti od 8 do 14 rokov sme naplánovali v termíne od 12. do 16. augusta. V pláne máme výlet do Bachledovej doliny, na Sliežsky dom, cestou naspäť návštevu starkých v Leonarde. Nemôžeme obísť naše sestričky v Charitnom dome v Dolnom Smokovci a nebude chýbať ani celodenný výlet autobusom.

Pridajte sa k nám. Môžete prísť ako účastníci stretnutia alebo ako nová posila s nápadmi a rukami ochotnými pomôcť nášmu spoločnému dielu. Sme predsa jedna rodina a našim poslaním je LÁSKA. Skúsme sa s láskou a ochotou pozerieť na všetko okolo nás. Skúsme dať malý kúsok zo seba našej farnosti – nebojme sa.

Poďakovanie celého detského tímu patrí všetkým vám, ktorí sa modlíte za detské aktivity. Aj vďaka vám zažívame požehnaný čas s našimi deťmi na stretnutiach a v táboroch.

S láskou detský tím

Viac informácií na www.rkctatry.sk v rubrike pre deti.

...začínáme o 17.00 hod. svätou omšou pre deti a náš pán kaplán Dávid vždy pripraví niečo zaujímavé (vrátane nápaditých rekvizít). Úvod stretnutia patrí divadielku o svätom Františkovi, Darka nám robí rozprávača a hercov naše deti, ktoré chcú vždy všetky hrať. Agátka na tvorivé dielne vymýšľa také zaujímavé veci, že keď končíme, nemôžeme deti „odlepiti“ od stoličiek. Kuchynka je tiež pravidelne obsadená a tešíme sa, čo zase Dadka vymyslela. Evka sa snaží pre svojich zlatých chlapcov na každé stretnutie vymyslieť niečo plné pohybu a aktivít. Radosť chlapcov je nielen vidieť, ale aj počuť. Anička, Danko, Katka a Majka nám stretká pripravujú a pobejú všade, kde je potrebné vypomôcť.

DOBRÁ NOVINA

Dobrá novina je najväčšia charitatívna zbierka na Slovensku, pri ktorej samotné deti pomáhajú deťom. Začiatok tohto diela sa datuje od roku 1995, kedy Hnutie kresťanských spoločenstiev detí (eRko) ponúklo Biskupskej konferencii Slovenska myšlienku koledovania za krajiny tretieho sveta. Túto iniciatívu podporil vtedajší predseda biskupskej konferencie otec biskup Rudolf Baláž a jej pokračovanie v sebe nesie neustále požehnanie všetkých biskupov Slovenska.

Deti prichádzajú k ľuďom do ich domovov, prajú im hojnosť Božieho požehnanie do nového roka a koledníckou básničkou či pesničkou prosia o finančný dar. Tohto roku sa konal 24. ročník od jej vzniku.

Okolo 40 detí našej farnosti sa rozhodlo pomôcť Afrike tým, že v nedeľu 6. januára 2019 navštívili 94 rodín vo Vysokých Tatrách a vyzbierali 2 277 €. Týmto štedrým darom pomôžu deťom, mladým a vdovám v Ugande.

Na budúci rok chceme v tejto krásnej myšlienke pokračovať. Ako sa zapojiť? Budúci rok v adventom období bude možnosť zapísať sa v tatranských kostoloch na prijatie Dobrej noviny do svojho príbytku a tak sa stať súčasťou tohto veľkého diela lásky.

Dávid Sklarčík, kaplán

SKUTOČNÁ CELEBRITA CARLO ACUTIS, SLUŽOBNÍK BOŽÍ

Carlo Acutis bol obyčajný chalan – taký, ako všetci okolo neho, počítačový génius a „svätý“ obyčajnej každodennosti. Narodil sa v Londýne 3. mája 1991, kde sa rodičia presťahovali kvôli práci, avšak neskôr vyrastal v talianskom Miláne, odkiaľ rodina pochádza.

Už v ranom detstve rodičia pochopili, že Carlo má výnimočnú inteligenciu a schopnosť pracovať s počítačovými programami. Študuje na prestížnom lýceu, ktoré vedú jezuiti. Má srdečnú povahu, veľa kamarátov, ktorí na neho spomínajú ako na veľmi dobrého človeka, ktorý nikoho nevylučoval. Večne usmiaty Carlo píše: „Smútok je pohľad nasmerovaný na nás samých, radosť je pohľad venovaný smerom k Bohu.“

Carlo bol tak zanietý pre informatiku, že jeho priatelia, ba dokonca i dospelí inžinieri, ho považovali za génia. V úžase a nechápavo pozerali na to, ako rozumie tajomstvám, ktoré mali byť odhalené len tým, čo študovali informatiku. Jeho záujmovou oblasťou nebolo len programovanie, ale aj strih filmu, tvorba web stránok, správa rôznych malých novinových webov, dobrovoľná pomoc núdzným či aktivity s deťmi alebo staršími. Sám hovorieval, že našim kompasom má byť Božie slovo, ku ktorému sa máme neustále vracieť. Ale na to, aby sme dosiahli tak vysokú métu, akou je nebo, potrebujeme aj špeciálne prostriedky – sviatosť a modlitbu. Carlo spravil Eucharistiu centrom svojho života.

Carlo bol chlapcom, v ktorom sa naplno prejavovala Božia milosť. S Ježišom intenzívne prežíval všetky udalosti svojho života. Často chodieval adorovať Krista v Oltárnej sviatosť. Hoci vyrastal vo veriacej rodine, sám slobodne si volí cestu žitého kresťanstva. Od prvého svätého prijímania, ku ktorému pristúpil v siedmich rokoch, chodil denne na omšu, modlil

sa ruženec, rozjímal pred Sviatosťou oltárnou a každý týždeň sa spovedal. „Eucharistia je moja diaľnica do neba,“ hovorieval svojej mame Carlo Acutis. On, syn zámožnej dcéry, sa staral o tých, ktorí ostali bez strechy nad hlavou a núdznych, ktorých stretával na svojich cestách. Robil dobrovoľníka v menze medzi najchudobnejšími, viedol katechézy. Za vzor mu slúžili sv. František z Assisi, sv. František a Hyacinta, sv. Dominik Savio, sv. Alojz Gonzaga, sv. Tarzicius a sv. Bernadeta Soubirousová.

Internet vnímal ako nástroj novej evanjelizácie. Svedkom jeho vzťahu k Eucharistii je aj živé svedectvo – virtuálna výstava eucharistických zázakov, ktorú pripravil a sprístupnil, a ktorá sa stretla s úspechom doma i v zahraničí.

Krátky života Carla ukončila akútna náhla leukémia vo veku pätnástich rokov. Zomiera 12. októbra 2006 v nemocnici San Gerardo v Monze. Ešte pred smrťou obetuje svoje utrpenie za pápeža a celú Cirkev. Po jeho smrti ľudia rodičom hlásia množstvo konverzií na príhovor ich syna. „Zvesť o jeho svätosti sa tajomným spôsobom rýchlo rozšírila do celého sveta,“ vyjadril sa Mons. Ennio Apeciti, zodpovedný za Úrad pre kauzy svätých Milánskej arcidiecézy. „V jeho živote sa udialo niečo veľké, pred čím sa sám skláňam.“ Tento mladík sám bol tajomstvom Milánskej arcidiecézy. Proces jeho blahorečenia sa začal 13. mája 2013, čím získal titul „služobník Boží“. Cirkev dnes Carla Acutisa nazýva moderným svätcom a budúcim patrónom sveta internetu.

„Naša meta by mala byť večnosť, nie koniec. Večnosť je našim domovom. Od nepamäti sme v nebi očakávaní,“ píše Carlo o svojom ciele.

Peter Dziak

DUCHOVNÁ OBNOVA V OTCOVEJ STODOLE VO VAŽCI

Počas víkendu 29. – 31. marca 2019 sme sa zúčastnili duchovnej obnovy vo Važci. V tieto dni nás sprevádzal pán kaplán Dávid spolu s Táňou Schickerleovou a Petrom Dziaikom. Naše poďakovanie patrí predovšetkým animátorkám Tonke, Ľubke a Natálke z Godzone projektu, ktoré si pre nás pripravili prednášky na tému Cirkev, Duch Svätý, Božie kráľovstvo, identita a taktiež mnohé iné témy, ktoré sme otvorili na základe spoločnej diskusie. Výnimočným programom boli pre nás skupinové diskusie pod vedením animátorov.

Najsilnejším momentom boli pre nás chvály, počas ktorých sme mali možnosť intenzívne vnímať Božiu prítomnosť vďaka modlitbe príhovoru. Program bol spestrený zábavnými hrami, ktoré utužili naše vzťahy a posilnili naše spoločenstvo. Duchovnú obnovu sme zakončili svätou omšou a výdatným obedom.

Karolína Stosilová

TÚŽBA MLADÝCH NAPREDOVAŤ JE PODSTATNEJŠIA AKO SAMOTNÁ RÝCHLOSŤ V ICH NAPREDOVANÍ

Naše farské spoločenstvo mládeže napreduje. Takto hodnotím aktuálny stav, ktorý vnímam zo svojho pozorovania.

V decembri sme sa rozhodli nacvičiť s našou mládežou jasličkovú pobožnosť, ktorá bola zameraná na Eucharistiu a náš vzťah k nej. Vďaka ochote mladých sme tak mohli našim veriacim ponúknuť nádherný odkaz a moment na zamyslenie. Vianočné prázdniny sme využili na utuženie nášho spoločenstva spoločnou lyžovačkou na Kubinskej holi, po ktorej sme v mojej rodnej obci prespali či „neprespali“ a vydali sme sa pozrieť Oravský priehradný múr. Strávili sme veľa vzácných chvíľ, ale nechcem hovoriť o akciách, lebo to nie je o tom, ale o vzťahu k Bohu.

V piatky sa s našou tatranskou mládežou stretávame na fare. Napriek tomu, že birmovka bola už dávnejšie, veľmi ma teší, že túžba, vzťahy a Kristus nás neustále spájajú. Vďaka veľkej milosti nášho Otca sme na prvoradé miesto našich stretnutí nedali kávu či ničnerobenie, ale Eucharistického Krista. Pomaly ale isto sme sa utvrdili v tom, že pred ním strávené chvíle sú pre nás dôležité. Začali sme adorovať toho, ktorý nás k tomu pozýva. Je to neuveriteľné, keď vidím každý piatok našu mládež, ako kľáči pred Pánom. Spoločnými piesňami mu vzdávame chválu a uvedomujeme si potrebu jeho prítomnosti v našom živote. Necelú hodinu sme s ním a pred ním. Ide to krok po kroku, ale túžba napredovať je podstatnejšia ako samotná rýchlosť v napredovaní. Počas adorácií mi Pán kládol na srdce, aby som ich pozval nielen k adorácii, ale aj k prijímaniu Krista. Dlho som

sa za túto myšlienku modlil a po rozhovore s mládežou a pánom farárom, sme začali s mládežníckymi svätými omšami. Jeden piatok máme adoráciu a druhý máme svätú omšu. To, čo bolo pre mňa nepredstaviteľné, sa stalo skutočnosťou. Bez nátlaku a presvedčania sme spoločne prijali pozvanie k svätej omši. Vnímam to ako sen, ktorý sníva s nami Boh. Cítim, že tento sen sa naplnia a napreduje bez môjho pričinenia. Som neskutočne vďačný, že môžem byť súčasťou tohto Božieho sna. Na prvý pohľad nejde o veľkú vec, ale za všetkým vidím osobnú premenu každého jedného.

Posledný marcový víkend sme strávili s mládežou na duchovnej obnove vo Važci v Otcovej stodole. Pre mňa, ako kňaza, je neuveriteľné, keď vidím, ako sú mladí zapálení pre Krista. Uvedomil som si, aká je to sila, že duchovná obnova bola dobrovoľná, a aj tak sa na ňu prihlásilo vyše 20 mladých. Vnímam to ako ich slobodné áno, ktoré je adresované Bohu a ktoré má neskutočnú cenu. Veľmi si uvedomujem, že to nie je moja zásluha, ale že tu koná Boh. Jeho mocná prítomnosť pramení aj z modlitby posvätného ruženca, ktorú za mladých našej farnosti obetujú niekoľkí rodičia každý utorok po svätej omši. Cítim veľkú podporu aj staršej generácie, ktorá sa modlí a obetuje za toto Božie dielo.

Povzbudzujem aj teba, čitateľ tohto článku, aby si sa zapojil do tejto reťaze modlitieb, lebo iba tak budeme môcť pokračovať.

Dávid Sklarčík, kaplán

V sobotu 2. marca 2019 sa v našej farnosti uskutočnil siedmy ročník Farského batôžkového plesu. Ako každý rok nechýbal skvelý program, o ktorý sa postarala mladšia i staršia mládež z Vysokých Tatier pod vedením úžasného pána kaplána Dávida Sklarčíka. Na plesu sme si mohli vychutnať bohaté občerstvenie priamo z batôžkov našich Tatrancov. O skvelú atmosféru a hudbu pre každú vekovú kategóriu sa postaral birmovanec našej farnosti Marián Milý. Veľmi ťažko sa nám odchádzalo, keďže sme sa neskutočne bavili. Vývrcholením a ukončením plesu bola každoročná rozmanitá tombola, vďaka ktorej nešiel takmer nikto domov s prázdnyimi rukami. Takisto ani s prázdnyim srdcom, v ktorom si uchováme všetky zážitky a spomienky. A samozrejme ďakujeme pánovi farárovi Róbertovi Tokárovi, ktorý je zakladateľom tejto tradície za vrelé prijatie a strávený čas.

Natália Michalidesová

A aké boli reakcie našich návštevníkov?

Podľa môjho názoru ples opäť nesklamal. Zábava bola v plnom prúde, nad moje očakávania, ľudia sa zabávali, tancovali, hodovali a ja som rád, že som sa na tom mohol podieľať.

Majo

V prvom rade by sme sa chceli poďakovať pánovi farárovi za pozvanie na farský ples a zároveň za možnosť zapojiť sa do programu, v ktorom nás sprevádzal pán kaplán Dávid. Sme radi, že sme mohli spolu tráviť čas a zabaviť sa. Dúfame, že táto plesová tradícia bude naďalej pokračovať. Ďakujeme!

Tatranská mládež

ĽADOVÁ LEZECKÁ STENA

V januári 2017 začal vznikať projekt umelej ľadovej steny na fare v Novom Smokovci. Hlavnou myšlienkou bolo ponúknuť našim mladým možnosť zažiť niečo netradičné a také tatranské... Výstup na ľadovú stenu bol príležitosťou prekonávať samého seba, vlastnú pohodlnosť a strach, a stal sa motiváciou dosahovať výšky. Verím že aj tie duchovné. Spolu s lezeckou stenou aj táto zimná verzia ľadovej steny bola ďalšou možnosťou využitia mimoškolského voľného času mladých z našej farnosti. Spoločný čas prežitý pri lezení bol zároveň príležitosťou k vytváraniu spoločenstva a vzájomných vzťahov. Lezenie totiž nie je individuálny šport a bez dôvery a ochoty „zveriť svoj život“ do rúk niekoho, kto ťa istí na lane, by sa to jednoducho nedalo.

V prvom roku si naši mladí svojpomocne postavili 8m vysokú podpornú konštrukciu pre samotnú ľadovú stenu.

Vytvorenie súvislej ľadovej steny však trvalo ďalšie dva týždne. Postupne na fare pribudlo horolezecké vybavenie na lezenie ľadov, a tak, kto si trúfal, mal možnosť využívať ľadovú stenu prakticky kedykoľvek počas mrazivých dní.

O rok neskôr si na ľadovej stene v Novom Smokovci vyskúšali svoje sily aj kolegovia z horskej služby zo Španielska spolu s dobrovoľnými záchranármi z Vysokých Tatier a mnoho ďalších. Tento rok sme ľadovú stenu opäť trochu vylepšili, a tak možnosť preveriť si svoje lezecké schopnosti mali naši mladí už na 12m vysokej ľadovej stene.

Veríme, že všetky aktivity spojené s ľadovou stenou neostali iba v pekných spomienkach a zážitkoch, ale že to, čo sme pri jej zliezaní spoločne zažili, sa premietlo do utužených vzťahov a úprimných priateľstiev.

Ján Dubecký, kaplán HZS

MNOHONÁSObNÁ MATKA PRIVIEDLA NA SVET BEZMÁLA TRITISÍC DETÍ. AKO JE TO MOŽNÉ? KTO JE TÁ (NE) ZNÁMA OSOBA?

Mám pre vás hádanku. Súvisí s článkom, do ktorého ste sa práve začítali: Gynekologička, pôrodníčka, lekárka operujúca v kežmarskej nemocnici, vedúca katolíckeho farského speváckeho zboru, organistka, manželka a matka piatich malých detí. Koľko je to dohromady žien? Chvilu premýšľajte, než vám prezradím, že sa jedná o... JEDNU ženu! Vraj sa jej nemám pýtať, ako to všetko stíha, tak sa radšej nepýtam. Volá sa Alena Polomská, žije spolu s rodinou vo Vysokých Tatrách a pracuje v prolifé ambulancii v Poprade, kde okrem iného pomáha manželským párom z celého Slovenska hľadať príčinu neplodnosti a liečiť ju. Uplatňuje pri tom spôsob, ktorý rešpektuje ľudskú dôstojnosť, plne v súlade s kresťanským učením katolíckej cirkvi.

Hoci som sa snažil zaujať bombastickým a, priznávam, jemne bulvárnym titulkom, vedzte, že je zároveň pravdivý. Počas svojej pôrodnickej praxe pomohla pani doktorka, sama matka piatich šarvancov, na svet stovkám detičiek. Liečbe neplodnosti u mnohých manželských párov sa venovala už omnoho skôr, než si k srdcu privinuli svoj tak vytúžený poklad. V popradskej ambulanci sa MUDr. Alena Polomská zaoberá liečbou neplodnosti, pričom využíva medicínsky postup NaProTechnológiu. Prevažná väčšina pacientiek vyhľadáva jej ambulanciu práve kvôli nemožnosti otehotnieť. Nezriedka ide o ženy, ktoré predtým neúspešne podstúpili techniky umelého oplodnenia v centrách asistovanej reprodukcie.

„Existuje široké spektrum porúch, ktoré môžu zaviniť problémy súvisiace s neplodnosťou a neschopnosťou donosiť dieťa. Centrá asistovanej reprodukcie rieša problémy umelým oplodnením. Nie je to však liečba. Naproti tomu, NaProTechnológia sa snaží nájsť a odstrániť príčinu neplodnosti a komplexne takéto pacientky liečiť, čo môže viesť k spontánnemu otehotneniu,“ vysvetľuje doktorka Polomská. Komplexnosť znamená spoluprácu s imunológom, hematológom, genetikom, endokrinológom, urológom či dermatovenerológom. NaProTechnológia využíva vo svojich diagnostických postupoch podrobný zápis menštruačného cyklu, tzv. Creighton model. Ide o tabuľku, podľa ktorej je možné pomerne precízne časovať odbery hormónov v jedno € tlivých fázach cyklu, načasovať vyšetrenia ultrazvukom, pričom rešpektuje cyklus tej ktorej ženy. NaProTechnológia (v skratke NaPro) je vedný odbor a Creighton model je štandardizovaná metóda. To znamená, že zápis vie čítať a použiť každý lekár z ktoréhokoľvek kúta sveta, vyškolený v tomto odbore. Vyvinul ju prof. Hilgers v USA na Creighton univerzite v spolupráci s Inštitútom pápeža Pavla VI. pred štyridsiatimi rokmi rešpektujúc morálne princípy Katolíckej Cirkvi.

V praxi to znamená nasledovné: „S pacientkou sa potrebujem

dorozumieť a vedieť, čo sa počas cyklu u nej deje mesiac čo mesiac. Objektívne zapisuje do tabuľky subjektívne pozorované znaky plodnosti. Tabuľka je jeden z mojich hlavných pracovných nástrojov. Ak je pacientka dobre vyškolená lektorkou a menštruačný cyklus dobre zapisuje, nepotrebujem k tabuľke žiaden komentár. Pacientka sa vie sama načasovať na potrebné odbery. Podľa tabuľky sa časuje aj liečba, ktorá ak je nevhodne nastavená, môže negatívne ovplyvniť plodnosť, či pokaziť celý cyklus v danom mesiaci,“ objasňuje A. Polomská.

Cesta k osvojeniu si postupov v reprodukčnej medicíne bola v Alenkinom prípade, mierne povedané, kľukatá. Po absolvovaní gymnázia začala študovať na fakulte prírodných vied, odbor matematika-chémia. Po prvom ročníku sa ešte raz pokúsila dostať na medicínu, pretože hneď po strednej škole ju nevzali. Tentokrát však uspela a bolo rozhodnuté. Jeden semester štúdia absolvovala dokonca v španielskej Salamance. Po úspešnom ukončení vysokoškolského štúdia odišla na pár mesiacov na Britské ostrovy, kde sa popri práci au-pair chcela zdokonaľiť v angličtine. Ocitol sa v argentínskej rodine v Londýne, ktorá si ju vybrala pre jej znalosť španielčiny:) V ostrovnej metropole následne stážovala v St. Josephs Hospice v odbore paliatívna starostlivosť.

Po návrate na Slovensko sa zamestnala na rádiologickom oddelení staroľubovnianskej nemocnice. Alenkin mama, ktorá prvýkrát stála za dcériným rozhodnutím študovať medicínu, zaúradovala opäť. Prišla s informáciou, že na vtedajšie gynekologické oddelenie v ústave vo Východných Hágoch hľadajú doktora. „Túžila som ísť domov – do Tatier. Starší lekár, ktorý mal ísť do dôchodku, si to však rozmyslel. Zhodou okolností som tu znova bola s mamou a keď som si s ňou sadala do auta, hovorím jej: Normálne mám taký silný 'citák', že sa na tie Hágy ešte vrátim. O niekoľko mesiacov sa predstava návratu do Tatier stala realitou,“ spomína Alena. Osud ju teda zavial späť do Východných Hágov, kde spolu s rodičmi a deviatimi súrodencami prežila prvých 14 rokov svojho života. V rámci svojej lekárskej špecializácie však musela absolvovať aj pôrodnícku prax. Keďže na Hágoch pôrodnica nebola, po takmer dvoch rokoch sa jej novým pracovným miestom stala nemocnica v Krupine.

Alenkin mama svojou radou určila dcérino profesijné smerovanie aj do tretice. „V Katolíckych novinách bol oznam, na ktorý ma mama upozornila. V Rajeckých Tepliciach sa konala konferencia o používaní metódy prirodzeného plánovania rodičovstva v liečbe neplodnosti. Dozvedela som sa tam o Creighton modeli, čo bolo zaujímavé aj z hľadiska mojej vlastnej potreby. V tom čase som randila so Stanom, mojím teraz už manželom, a chcela som sa touto metódou riadiť v manželstve,“ hovorí A. Polomská.

Rodičkám radí, aby spolupracovali s pôrodným personálom a snažili sa počúvať inštrukcie počas samotného pôrodu. Nemyslí si, že treba nejakú špeciálnu prípravu rodičiek pred pôrodom, či podrobne vypracované pôrodné plány. Na prítomnosť muža pri pôrode sa pozerá zhovievavým okom. „K pôrodom a k pacientkám sa snažím pristupovať s bážňou, pokorou a rozvahou. Každé dieťa vnímam ako Boží dar,“ zdôrazňuje Alena Polomská.

Jeden deň v týždni má MUDr. Polomská v kežmarskej nemocnici vyhradený na operácie. Ak niektorá pacientka z jej popradskej ambulancie potrebuje zákrok, môže sa obrátiť priamo na ňu, s výnimkou žiadosti o medicínsky potrat a vykonania chirurgickej sterilizácie. Rovnako sa na MUDr. Alenu Polomskú môžu obrátiť všetci tí, ktorí potrebujú pomoc vyriešiť svoje gynekologické problémy. S jej dovoľením prinášame kontaktné údaje na ambulanciu v Poprade.

Martin Mistrík

Terezka, n. o.
Alžbetina 372/5, 058 01 POPRAD
Mobil: +421 919 033 497
E-mail: terezkanopp@gmail.com

KAPLNKA LURDSKEJ PANNY MÁRIE V STAROM SMOKOVCI

Prvú, veľmi skromnú drevenú kaplnku v Starom Smokovci dal postaviť zakladateľ osady Štefan Csáky už v roku 1796, teda len tri roky po výstavbe prvej drevenej budovy. Poznáme ju len zo starých rytín. Na novších vyobrazeniach Starého Smokovca sa objavuje už väčšia kaplnka, ktorá vznikla v polovici 19. storočia.

Dnes sa už nedozvieme, kto prišiel prvý s myšlienkou vybudovať v Starom Smokovci podstatne priestrannejšiu, murovanú kaplnku. Možno je, že sa vtedajší správca kúpeľnej osady Ján Juraj Rainer (1800 – 1872) zo Spišskej Soboty, na podnet svojich návštevníkov, obrátil so žiadosťou na spišské biskupstvo so sídlom v Spišskej Kapitule. Možno, že iniciatíva vyšla priamo od veľprepošta Spišskej sídelnej kapituly, Dominika Biacovského, o ktorom vieme, že bol donátorom stavby.

Dominik Biacovský sa narodil 20. februára 1788 v Spišskej Kapitule. Jeho otec bol organistom a správcom cirkevného zboru (regenshori) v Katedrále svätého Martina. Po absolvovaní levočského gymnázia Dominik pokračoval v štúdiách na filozofickej a teologickej fakulte v Trnave, Egri a v Pešti. V roku 1810 bol vysvätený za kňaza. Ako kaplán pôsobil vo viacerých farnostiach na Spiši. V roku 1822 sa stal profesorom biblika a v rokoch 1837 – 1842 rektorom Spišského kňazského seminára. Ako pedagóg sa Dominik Biacovský spomína v súvislosti s jeho odmietavým postojom k maďarizačnému procesu v štyridsiatych rokoch 19. storočia. Bol zástancom výučby odborných predmetov v latinskom jazyku. Dominik Biacovský podporil seminár aj finančne. Založil základňu 6 000 zlatých na nákup kníh pre klerikov.

V roku 1844 bol menovaný za správcu biskupských majetkov a od 20. júla 1847 ako kapitulný vikár spravoval Spišskú diecézu. Rakúsky cisár Ferdinand V. ho v roku 1848 menoval za veľprepošta Spišskej sídelnej kapituly. Tento post zastával do svojej smrti 8. apríla 1869. Zomrel v Spišskej Kapitule a pochovaný je v krypte Katedrály sv. Martina.

Pre príbeh o „našej“ kaplnke je dôležitý rok 1866. Pohl'ad každého jej návštevníka, samozrejme, upúta najmä oltár a jeho výzdoba. Na opačnej strane, nad vchodom, je pamätná tabuľa s latinským textom, pripomínajúca skutočnosť, že „túto kaplnku dal z vlastných prostriedkov postaviť najosvietenejší

pán Dominik Biacovský, bývalý spišský veľprepošt a kanoník. Roku Pána 1866.“ Pôvodnými patrónmi kaplnky boli svätí Peter a Pavol. Bola to prvá väčšia sakrálna stavba v Smokovcoch a vo Vysokých Tatrách vôbec. (Evanjelický kostol v Novom Smokovci vznikol až v roku 1887, katolícky kostol v Starom Smokovci v roku 1888 a v Dolnom Smokovci v roku 1891.) Interiér kaplnky bol navrhnutý tak, aby sa tam mohli konať všetky liturgické slávenia a vysluhovať všetky sviatosti. Pre menší počet veriacich v nej umiestnili rad lavíc.

Kaplnka má obdĺžnikový pôdorys s polkruhovým výklenkom za oltárom. Na opačnej strane, nad vchodom a nad sedlovou strechou je malá zvonička. Stavba bola navrhnutá pre Starý Smokovec v netypickom – neorománskom štýle.

V úvode sme spomínali Jána Juraja Rainera, ktorý bol v čase výstavby kaplnky správcom kúpeľnej osady Starý Smokovec. Pri práci mu pomáhala manželka Alžbeta (1810 – 1867). Rainerovci sa starali o osadu od roku 1833. Medzi hosťami, ako vyplýva z pamätnej knihy Starého Smokovca, boli veľmi obľúbení. V okolí dali vybudovať vychádzkové chodníky, starali sa o parkovú úpravu intravilánu, zaslúžili sa o vznik niekoľkých budov, pozdvihli úroveň kúpeľníctva a na Starolesnianskej poľane dali postaviť dodnes funkčnú chatu. Rainerovci isto stáli aj pri vzniku kaplnky sv. Pera a Pavla.

Tá je dnes zasvätená Lurdskej Panne Márii. Jej socha v kamennej nike je vystavená nad oltárom. Po stranách sú sochy Ježiša Krista a Panny Márie.

Kaplnka pôvodne tvorila významnú architektonickú dominantu Starého Smokovca. V roku 1869 ju „zatenila“ reštaurácia, ktorú asanovali v päťdesiatych rokoch 20. storočia a na jej mieste postavili budovu dnešného Mestského úradu Vysoké Tatry. Kaplnka síce nestojí pri niektorom z rušných turistických koridorov, ale isto je vhodným cieľom krátkeho zastavenia. Vchod býva otvorený pre individuálnych návštevníkov od deviatej do pätnástej hodiny. Väčšie zhromaždenie veriacich sa pri kaplnke koná každoročne počas júnových Sviatkov horských vodcov, ktoré je spojené s požehnaním horolezeckých lán a čakavov.

Ivan Bohuš

KAPLNKA XENIJE PETROHRADSKEJ

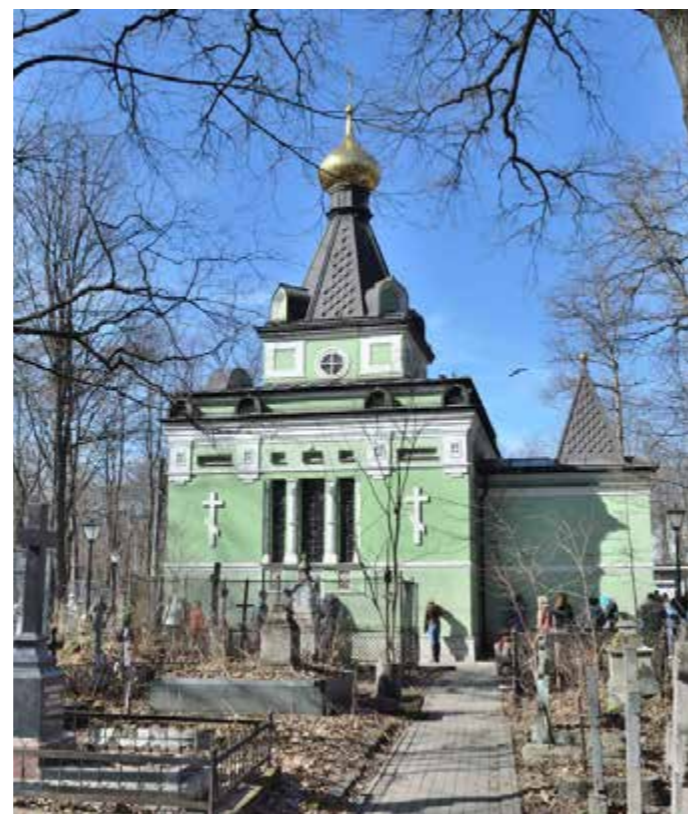

robila zemné poklony (klaňanie sa až po zem) na štyri svetové strany. Pán ju chránil počas studených petersburských nocí, hoci mala len veľmi chatrné oblečenie. Ona chcela zostať chudobná a keď niekam vo svojej chudobe prišla, veľmi slobodne hovorila: „celá tu som“.

Obyvatelia Petrohradu milovali svoju Xeniju, cítili veľkosť jej ducha a Božiu milosť v jej prítomnosti. Matky ju prosili o požehnanie svojich detí, traduje sa, že pohoniči ju prosili, aby sa s nimi kúsok previezla, lebo vždy potom mali dobrý zárobok. Keď na Smolenskom cintoríne stavali chrám, Xenija celú noc nosila hore tehly, aby pomohla robotníkom. Vždy prišla na pomoc tým, ktorí ju práve potrebovali. Zomrela na konci osemnásteho storočia a hneď sa začali púte k jej hrobu. Na jej príhovor sa udiali mnohé zázračné uzdravenia, ale hlavne v rodinách nastával mier a pokoj.

Často sa zjavovala vo videniach a upozorňovala na nebezpečenstvá. Počas totality sa komunisti snažili miesto je posledného odpočinku zničiť. A hoci v ňom bol aj sklad, nikdy ho nezburali. Zakázali sa tam stretávať a snažili sa vymazať jej spomienku z pamäti ľudí. A napriek tomu sa ľudia každý deň v blízkosti je hrobu modlili a každý deň nosili lístky s prosbami a vkladali ich do stien kaplnky, v ktorej bola pochovaná. Toto bol zvláštny typ komunikácie Petrohradčanov s ich sväticou. Novomanželia chodia k jej hrobu a prosia o jej ochranu, lebo mnohým manželom zázračne vyprosila pokoj a lásku v manželstve. Svätý v pravoslávnej cirkvi je uctievaný ako držiteľ, ochranca ohniska, Xenija, ako silný ochranca toho rodinného. Modlitba rodičov za deti má pri jej hrobu silnú odozvu, pretože toto mesto bolo tak strašne poznačené vojnou a kruto trpeli zvlášť deti. Mnohí rodičia sa sem prichádzajú modliť za svoje deti, aby sa viac neopakovali hrôzy, ktorým bolo toto mesto vystavené.

Róbert Tokár, farár

Jedno z najnavštevovanejších pútnických miest Petrohradu sa nachádza na Smolenskom cintoríne. Jedná sa o novodobé pútnické miesto: hrob svätej Xenie Petrohradskej. V Petrohrade je hádam najpopulárnejšou sväticou pravoslávnej cirkvi. Na jej príhovor sú zaznamenané mnohé uzdravenia a vyliečenia prosieb. Mnohí účastníci blokady Petrohradu počas II. svetovej vojny tvrdia, že to bola blahoslavená Xenija, ktorá im pomohla prežiť. Táto svätica mala dar predvídavosti, dokázala predpovedať deň smrti a na jej príhovor boli uzdravení nevyliciteľne chorí. Ku jej hrobu prichádza stále veľa pútnikov.

Narodila sa na začiatku 18. storočia do počestnej a bohatej rodiny. Ako osemnásťročná sa vydala za plukovníka Andreja Fedoroviča, ktorý spieval v chrámovom cárskom zbore. Hoci nemali deti, ich manželstvo bolo šťastné, ale žiaľ už ako 25-ročná ovdovela. Po smrti manžela prijala spôsob života, ktorý sa volá jurodivosť – bláznovstvo pre Krista. Obliekla sa do uniformy svojho manžela, ich dom darovala známej a ostatný majetok porozdávala chudobným. Stala sa bezdomovkyňou a žobráčkou.

Jej rodina si myslela, že sa zbláznila. Niekedy svätí vyzerajú ako blázni a blázni vyzerajú ako svätí. Je takmer nemožné to na začiatku odlíšiť. Ale po ovocí ich poznáte, a tak to bolo aj s blaženou Xenijou. Keď jej rodina poslala list na riaditeľstvo jej mŕtveho muža, až tam zistili, že ona si veľmi dobre uvedomuje, čo robí a je to jej slobodné rozhodnutie, na ktoré má právo. Blúdila po Petrohrade a často sa zdržiavala pri chráme sv. Mikuláša, kde žili chudobné rodiny. Keď jej ľudia dávali nejaké peniaze, zobrala si iba „cára na koni“ – haliere s obrazom sv. Juraja, ktoré však hneď porozdávala ostatným chudobným žobrákom. Keď sa jej rozpadlo oblečenie, ktoré mala po svojom manželovi, začala nosiť červený sveter a zelenú sukňu a na bosé nohy topánky. V noci chodievala za mesto do poľa a celú noc sa modlila, až do úsvitu. Podľa obyčaje pravoslávnej cirkvi

VEĽKÁ NOC 2019

ZELENÝ ŠTVRTOK 18. 4.

Štrbské Pleso	17:00	sv. omša
Nový Smokovec	17:00	sv. omša
Tatranská Lomnica	18:00	sv. omša

VEEKÝ PIATOK 19. 4.

Pekná vyhládka	10:15	krížová cesta
Nový Smokovec	17:00	obrady
Tatranská Lomnica	17:00	obrady

po skončení obradov poklona pri Božom hrobe do 19:00 hod.

BIELA SOBOTA 20. 4.

Nový Smokovec	8:00	ranné chvály + poklona pri Božom hrobe
Tatranská Lomnica	8:00	ranné chvály + poklona pri Božom hrobe
Nový Smokovec	19:45	veľkonočná vigília
Tatranská Lomnica	19:45	veľkonočná vigília

VEEKONOČNÁ NEDEĽA 21. 4.

Štrbské Pleso	8:30	sv. omša
Vyšné Hágy	10:00	sv. omša
Nový Smokovec	8:00 10:00 17:00	sv. omša
Dolný Smokovec	9:00	sv. omša
Tatranská Lomnica	10:30	sv. omša

VEEKONOČNÝ PONDELOK 22. 4. : SV. OMŠE:

Štrbské Pleso	8:30	sv. omša
Vyšné Hágy	10:00	sv. omša
Nový Smokovec	8:00 10:00 17:00	sv. omša
Dolný Smokovec	9:00	sv. omša
Tatranská Lomnica	10:30	sv. omša

PLÁNOVANÉ PODUJATIA

NEDEĽA 14. 4.

Nový Smokovec (fara)	9:00 -12:00
<i>pôstna kvapka krvi – darovanie krvi</i>	

VEEKONOČNÝ PONDELOK 22. 4.

Nový Smokovec	14:00	Beh pre Ježiša (od fary)
---------------	-------	--------------------------

SOBOTA 4. 5.

15. rozhlasová púť rádia LUMEN do Krakova	
---	--

NEDEĽA 12. 5.

Nový Smokovec (fara)	13:00	stolnotenisový turnaj
----------------------	-------	-----------------------

NEDEĽA 26. 5.

Nový Smokovec	slávnosť 1. sv. prijímania	
---------------	----------------------------	--

NEDEĽA 2. 6.

Púť prvoprijímajúcich detí a ich rodín do Levoče	
--	--

3. – 10. 6.

Farská púť do kresťanského Pobaltia a Petrohradu	
--	--

SOBOTA 15. 6.

Zbojnická chata	14:00	sv. omša
-----------------	-------	----------

SOBOTA 29. 6.

Nový Smokovec Odpustová slávnosť – deň farnosti	
---	--

ŠTATISTIKA

november 2018 – marec 2019

Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí:

Mária Vastušková	Alexander Halčín
Martin Fecák	Richard Ján Hanč
Matej Zámečník	Nina Rudová
Samuel Badovský	Janina Mária Klagová
Barbora Terézia Porubská	Klára Žiaková
Samuel Hónsch	Cyprián Beliš

Z našich radov odišli k Pánovi:

Eva Kolodzejová	Katarína Sereďová
Ján Kiššák	Michal Strapáč
Jozef Koršala	Ludmila Kontríková
Ján Neupauer	Ludmila Pojedincová

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry. Šéfredaktor: Martin Mistrík. Redakčná rada: Mgr. Róbert Tokár, Mgr. Lukáš Stolárík, Mgr. Dávid Sklarčík, Peter Dziač, Eva Puškárová, Zuzana Bradáčová. Jazyková úprava: Adriana Kruppová. Cenzor: Mgr. Róbert Tokár. Tlač: Tlačiareň Kubík Námestovo. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup; BÚ 30. 3. 2004, č. 4/2004. S povolením OU, odbor všeobecnej vnútornej správy v Poprade, reg. č.: 1/203. Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry, Nový Smokovec 113, 062 01 Starý Smokovec; e - mail: ratolesttaty@gmail.com. www.rkctatry.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov.

Náklad: 304 ks. Nepredajné. Fotografie internet a archív.

POBOŽNOSŤ
KRÍŽOVEJ CESTY
VELKÝ
PIATOK

19. apríla 2019

10.15 hod.

KALVÁRIA
NA PEKNÚ VYHLIADKU
STARÝ SMOKOVEC

